

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1604-ҳадис

1604/4197 – عَنْ أَنَسٍ t أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى حَيْبَرَ لَيْلًا، تَقَدَّمَ فِي الصَّلَاةِ. وَزَادَ هُنَا: فَقَتَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُقَاتِلَةَ وَسَبَى الدُّرَيْتَةَ.

1604.4197. Анас розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Хайбарга кечаси келдилар. У зот бирор қавмга кечаси келсалар, то тонг отмагунча уларга ҳужум қилмас эдилар. Тонг отгач, яҳудийлар курак ва замбиллари билан чиқишди. У зотни кўришгач: «Муҳаммад! Аллоҳга қасамки, Муҳаммад ва бешлик!!!»* дейишди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Хайбар хароб бўлди! Биз бирор қавмнинг ерига тушсак, огоҳлантирилганларнинг тонги нақадар ёмон!»* дедилар».

* «Бешлик» – араблар қўшинни шундай деб аташган, чунки қўшин беш қисмдан таркиб топган: олд қисм (ҳировул), орқа қисм (чингдовул), ўрта қисм (қалбгоҳ), ўнг қанот (биронғор) ва сўл қанот (жиронғор).

* Бу ерда Набий алайҳиссалом Софват сурасининг 177-оятидан иқтибос келтирганлар.

Манба: hadis.islom.uz

